



अव्ययानि

1. अधोलिखितानि वाक्यानि पठत —

- दुर्वहम् अत्र जीवितम्।
- प्रकृतिः एव शरणम्।
- सः सदा सत्यं वदति।
- यानानां पङ्क्तयो हि अनन्ताः।
- वायुयानं भृशं दूषितम्।
- जलं निर्मलं न अस्ति।
- एतत् खलु राजासनम् अस्ति।
- अलम् अतिशालीनतया।
- ननु भगवान् वाल्मीकिः अयम्।

उपरि यानि रेखाङ्कितानि पदानि सन्ति तानि सर्वाणि अव्ययपदानि सन्ति।
अव्ययपदानि लिङ्गवचनविभक्तिषु न परिवर्तन्ते। तद्यथा —

- (क) i. बालः अपि धावति। ii. बालिका अपि धावति।

अत्र लिङ्गकारणात् अपि परिवर्तनं न भवति।

- (ख) i. यदा सः आगच्छति तदा ते गच्छन्ति। ii. यदा ते आगच्छन्ति तदा वयं गच्छामः।

अत्र वचनकारणात् अपि 'यदा-तदा' अव्यययोः परिवर्तनं न भवति।

- (ग) i. बालः उच्चैः वदति। ii. पिता बालम् उच्चैः वदति।

अत्र विभक्तिकारणाद् अपि 'उच्चैः' इति अव्ययपदे परिवर्तनं न भवति।

अतः—

सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु।

वचनेषु च सर्वेषु यन्न व्येति तदव्ययम्॥

- अव्ययानि न परिवर्तन्ते।
- अव्ययानि त्रिषु लिङ्गेषु सदृशानि भवन्ति।
- अव्ययानि त्रिषु वचनेषु सदृशानि भवन्ति।
- अव्ययानि सर्वासु विभक्तिषु सदृशानि भवन्ति।

अव्ययपदानि

कालवाचकानि	स्थानवाचकानि	युग्मानि	समानार्थकानि	विकीर्णानि
पुरा- प्राचीनकाल में सद्यः- तुरन्त सपदि- तुरन्त अचिरात्- अभी अचिरेण- अभी सततम्- निरन्तर अभितः- दोनो ओर परितः- चारो ओर उभयतः- दोनो ओर सर्वतः- सब ओर कदाचित्- कभी, किसी समय अचिरम्- अभी एकदा- एक बार सकृत्- एक बार सहसा- अचानक सदा- हमेशा इतस्ततः- इधर-उधर कुतः- कहाँ से नक्तम्- रात दिवा- दिन अद्य- आज ह्यः- बीता हुआ कल श्वः- आने वाला कल वृथा- व्यर्थ समीपे- पास में दूरे - दूर	यत्र- जहाँ तत्र- वहाँ उपरि- ऊपर कुत्र- कहाँ अत्र- यहाँ सर्वत्र- सब जगह नीचैः- नीचे	यावत्-तावत् = जब तब यत्र-तत्र= जहाँ वहाँ शनैः-शनैः= धीरे- धीरे यदा = जब तदा = तब कदा = कब यदि तर्हि= यदि तो मुहुर्मुहुः= बार-बार यथा-तथा= जैसा वैसा यथापि तथापि= जैसे भी वैसे भी	ननु नूनम् खलु सम्प्रति अधुना इदानीम् साम्प्रतम् सदा सर्वदा इत्थम्- इस प्रकार से एवम्- इस प्रकार	निश्चय अब अपि-भी वृथा-बेकार अथ किम्- हाँ और क्या च- और अपरम्- और भी सत्त्वरम्- शीघ्र अन्यथा- दूसरे प्रकार से सर्वथा- सब प्रकार से एव- ही प्रति- ओर अलम्- बस, समर्थ च- और न- नहीं मा- मत अतः- इसलिए इति- इस प्रकार उच्चैः- ज़ोर से पुनः- फिर तूष्णीम्- चुपचाप तु- तो परम्- परन्तु कथम्-कैसे अनृतम्- झूठ ततः- तत्पश्चात् परस्परम्-आपस में इव- के समान

अभ्यासः

1. अधोलिखितानि वाक्यानि पठित्वा अव्ययपदानि चित्वा लिखत —

अव्ययपदानि

- | | |
|--|---------|
| (i) एकदा तस्य भार्या पितुर्गृहं प्रति चलिता। | — |
| (ii) भवान् कुतः भयात् पलायितः। | — |
| (iii) तत्र गम्यताम्। | — |
| (iv) त्वं सत्वरं चला। | — |
| (v) तेन सदृशं न अस्ति। | — |
| (vi) गीता सुगीता च वदतः। | — |
| (vii) यदा सः पठति तदा एव शोभते। | — |
| (viii) तापसौ लवकुशौ ततः प्रविशतः। | — |
| (ix) अलम् अतिदाक्षिण्येन। | — |
| (x) अहम् अपि श्रावयामि। | — |

2. उचितव्ययपदैः रिक्तस्थानानि पूरयत —

मञ्जूषा

सर्वत्र, एव, इति, ननु, एवम्, तत्र, उच्चैः, तथापि, बहुधा, मा

- | | |
|--|--------------------|
| (i) मम गुरुः | भगवान् वाल्मीकिः। |
| (ii) कः | भणति? |
| (iii) कुपिता सा | वदति। |
| (iv) त्वं | गच्छ। |
| (v) यूयं चापलं | कुरुत। |
| (vi) कृषीवलः बहुवारं प्रयत्नमकरोत् | वृषः नोत्थितः। |
| (vii) कृषकः बलीवर्द | पीडयति। |
| (viii) बहूनि अपत्यानि मे सन्ति | सत्यम्। |
| (ix) सर्वेषु अपत्येषु जननी तुल्यवत्सला | । |
| (x) | जलोपप्लवः सञ्जातः। |

3. विपर्ययाव्ययपदैः सह योजयत —

यत्र

यथा

यथैव

यदा

यदैव

यावत्

अत्र

यदि

4. उचितार्थैः सह मेलनं कुरुत —

- | | |
|-------------|----------------|
| (i) पुरा | नहीं/मत |
| (ii) उच्चैः | हमेशा |
| (iii) नूनम् | परंतु |
| (iv) इत्थम् | ही |
| (v) सर्वथा | इस प्रकार |
| (vi) एवम् | सब प्रकार से |
| (vii) एव | इस प्रकार से |
| (viii) परम् | निश्चय |
| (ix) सदा | जोर से |
| (x) मा | प्राचीनकाल में |

5. उचिताव्ययपदैः सह रिक्तस्थानानि पूरयत —

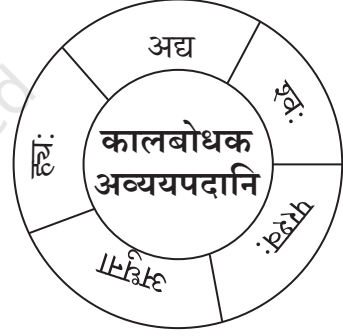
मञ्जूषा

यथा-तथा,	यदि-तर्हि,	यथैव-तथैव,	यावत्-तावत्,	यत्र-तत्र।
----------	------------	------------	--------------	------------

- (i) लवः कुशः।
 (ii) अहं कृष्णवर्णः त्वं किं गौराङ्गः!
 (iii) गुरुः वदति शिष्यः करोति।
 (iv) वृक्षाः खगाः।
 (v) लता आगच्छति त्वं तिष्ठ।

6. उदाहरणानुसारं लिखत —

- (i) श्वः सोमवासरः
 (ii)
 (iii)
 (iv)
 (v)



7. पर्यायाव्ययपदानि लिखत —

ननु		सम्प्रति	
.....			